

บทที่ ๓

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง เพื่อหาประสิทธิภาพของบทเรียนโน้มูล
วิชาวิทยาศาสตร์ เรื่อง ไฟฟ้าสถิตย์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง

ตัวอย่างประชากร

1. ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิเคราะห์และปรับปรุงแบบทดสอบวิชาไฟฟ้า
สถิตย์ คือ นักศึกษาวิทยาลัยครุล้ำปาง ที่เรียนวิชานี้แล้ว จำนวน 130 คน
2. ตัวอย่างประชากรที่ใช้ทดลองเพื่อหาประสิทธิภาพของบทเรียนโน้มูล คือ
นักศึกษาวิทยาลัยครุล้ำปาง ซึ่งไม่เคยเรียนวิชานี้ ในระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา
ชั้นสูงปีที่ 1 จำนวน 117 คน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. สร้างแบบทดสอบ เพื่อใช้เป็นแบบทดสอบก่อนเรียนและแบบทดสอบหลังการ
เรียน ๑ ชุด จำนวน ๕๕ ข้อ เป็นแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ
2. นำแบบทดสอบทดลองทดสอบกับตัวอย่างประชากรข้อ ๑ จำนวน ๔๐ คน
เพื่อวิเคราะห์หาความยาก (Degree of Difficulty) ความอำนาจจำแนก (Dis-
crimination Power) ตามวิธีการของการ์เร็ต^๑ คือใช้ ๕๐ % ของผู้ที่เข้าทดสอบ

¹ Henry E. Garrett, Testing for Teacher (New York: Ameri-
can Book Company, 1959), p. 219.

เป็นกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ

3. นำแบบทดสอบที่วิเคราะห์แล้วมาปรับปรุง แล้วจึงนำไปทดสอบกับตัวอย่างประชากรขอ 1 จำนวน 90 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยวิธีของคูเดอร์ วิชาด้าน ¹ 20

4. สร้างบทเรียนในคู่ดู ตามขั้นตอนดังนี้

4.1 ศึกษาวิธีสร้างจากเอกสารและผู้เชี่ยวชาญ

4.2 ศึกษาเนื้อหาวิชาตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการ ศึกษาชั้นสูง

ซึ่งแบ่งเนื้อหาออกเป็น 5 หน่วย คือ

4.2.1 ประชุมไฟฟ้า

4.2.2 กนิษฐ์ของคูลอมบ์

4.2.3 สนามไฟฟ้า

4.2.4 ศักดาไฟฟ้า

4.2.5 ความจุไฟฟ้า

4.3 กำหนดวัสดุประสงค์ที่นำไปและเชิงพฤติกรรม

4.4 กำหนดกิจกรรมการเรียน

4.5 เขียนบทเรียนในคู่ดู

5. นำบทเรียนในคู่ดูที่สร้างขึ้นไปทดลองกับตัวอย่างประชากรขอ 2 ขั้นหนึ่ง ท่อนั่ง วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของบทเรียน และศึกษาปัญหาทาง ๆ เกี่ยวกับบทเรียน

¹ Robert L. Thorndike, Measurement and Evaluation in Psychology and Education (New York: American Council on Education, 1961), p. 81.

6. ปรับปรุงบทเรียนโน้มถ่วง

7. นำบทเรียนโน้มถ่วงที่ปรับปรุงครั้งที่ 1 ไปทดลองขั้นกลุ่มเด็กกับประชากร
ข้อ 2 จำนวน 10 คน เพื่อวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของบทเรียน

8. ปรับปรุงบทเรียนโน้มถ่วง

9. นำบทเรียนโน้มถ่วงที่ปรับปรุงครั้งที่ 2 ไปทดลองภาคสนามกับประชากร
ข้อ 2 จำนวน 106 คน วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของโน้มถ่วง

สูตรที่ใช้ในการวิจัย

$$1. \quad P = \frac{R_H + R_L}{N}$$

$$R = \frac{R_H - R_L}{n}$$

เมื่อ P = ระดับความยาก

R = อำนาจจำแนก

R_H = จำนวนนักเรียนในกลุ่มที่ได้คะแนนสูง

R_L = จำนวนนักเรียนในกลุ่มที่ได้คะแนนต่ำ

N = จำนวนนักเรียนที่เข้าทดสอบทั้งหมด

n = ครึ่งหนึ่งของนักเรียนที่เข้าทดสอบ

$$2. \quad r_{tt} = \frac{n \bar{x}^2 - M(n - M)}{2(n - 1)}$$

เมื่อ r_{tt} = ค่าความเชื่อมั่น

n = จำนวนคำถ้าของแบบทดสอบ

\bar{x}^2 = ค่าความแปรปรวนของแบบทดสอบ

M = ตัวกลางเลขคณิตของคะแนน

$$3. \quad E_1 = \frac{\sum X}{N} \times \frac{100}{A}$$

$$E_2 = \frac{\sum F}{N} \times \frac{100}{B}$$

เมื่อ E_1 = ประสิทธิภาพของกระบวนการ คิดเป็นร้อยละของคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบฝึกหัด

E_2 = ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ คิดเป็นร้อยละของคะแนนการทดสอบหลังเรียน

$\sum X$ = คะแนนรวมของนักเรียนจากแบบฝึกหัด

A = คะแนนเต็มของแบบฝึกหัด

N = จำนวนนักเรียนที่เรียนบทเรียน

$\sum F$ = คะแนนรวมของแบบทดสอบหลังเรียน

B = คะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังเรียน

$$4. \quad z = \frac{\bar{d}}{\sqrt{d}}$$

เมื่อ z = อัตราส่วนวิกฤต

\bar{d} = น้ำหนักเฉลี่ยคงของผลต่าง

\sqrt{d} = ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของผลต่าง

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย